

Hidžab kao poziv u vjeru

Dr. Aiša Hamdan (Al-Džumua Magazin)

Većina muslimana je upoznata sa mnogo razloga zbog kojih Uzvišeni Allah zahtjeva od žene da nosi islamsku odjeću: islamska odjeća je odraz skromnosti, čistoće i poštovanja; smanjuje nered (fitnu) tako što se veliki grijesi zaobiđu; štiti žene od zla i provokacije loših ljudi (muškaraca) a žena koja nosi hidžab može se procjenjivati po svojoj inteligenciji i kvalifikaciji više nego njenom izgledu. Jedna važna tačka koja se može reći, jeste ta da je hidžab simbol ličnosti muslimanke. Žena koja pokriva tijelo svjedoči da je ona član muslimanske zajednice i da ona slijedi određeno, osobno propisano, moralno ponašanje. Uzvišeni Allah kaže: **"O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah pravi i samilostan je."** (Prijevod značenja El-Ahzab, 59.) **"...tako će se najlakše prepoznati..."**

U Americi recimo, gdje je islam najbrže rastuća vjera (hvala Allahu), dosta ljudi saznaje šta zaista ovo pokrivanje tijela znači i vodi ka razumijevanju vjere koja to zahtjeva. Hidžab djeluje, iznenađujuće, kao jako oružje za poziv u vjeru; jedino koje muslimani jednostavno ne mogu da primijete. Kao i svako oružje, ključ uspjeha je pravilno korištenje. Jedan od prvih koraka muslimanske žene je da nosi islamsku odjeću. Tragični i uznemirujući fenomen jeste da vidimo mnogo muslimanki da se nose kao nevjernice (farmerke, majice, kratke suknje, pa i porceve). Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: **"Ko se poistovijeti s nekim narodom, pa, on je od njega."** (Ebu Davud). Ovo, ne samo da se događa u Americi i drugim zapadnim zemljama da ljudi prihvataju te prakse i druge tradicije, već se događa i u muslimanskim zemljama u opasnom broju. Žena koja odbije da nosi hidžab je neposlušna Allahu i čini ozbiljan grijeh, stavlja ju u opasnost u čuvanja prije duhovnih dostignuća, i zapostavlja njenu dužnost prema vjeri islamu. Mnogi učenjaci su se složili da je jedini razlog zbog kojeg musliman može živjeti u nemuslimanskim zemljama da čini poziv ka vjeri i objašnjava ljudima istinsku vjeru. Kako jedna žena može pozivati u islam kad ga ona sama ne praktikuje? Ako se ovo radi bio bi vid licemjerstva i ne bi došlo do uspjeha. Čim žena počne da nosi islamsku odjeću, ona izvrši veliki dio njene dužnosti za pozivanje u vjeru sa veoma malo napora. Svaki puta kad ode u prodavnicu, knjižaru, posao, školu ili na bilo koje drugo javno mjesto, ona širi veličanstvenu poruku islama.

Ovo nije samo zbog vanjskog hidžaba kojeg ona nosi, nego mnogo važnije, skromnosti njenog ponašanja kojeg nosi sa sobom. Kad žena ne dozvoli udvaranje muškarcima, ograniči fizički kontakt sa njima, kao što je, također, i suzdržljiva, s poštovanjem, ljudi će postati interesantni i željeti će saznati više o ovoj zanimljivoj vjeri. Mogle bi ovdje zasijati iskrice nekega divnog. Na fakultetu gdje ja radim (Katolička Privatna škola), žene su rijetko radoznale o mojoj nošnji i mom ponašanju. Svakog polugodišta imam bar jednu učenicu koja čeli moju podršku u projektu u drugom smislu, inače komparativna religija. One su iznenađene kad nauče logičnu zabranu i činjenice da je ovo ustvari dio njihove vjerske historije. Ako ja odlučim da ne nosim islamsku odjeću, ja bih prepustila ovu divnu priliku da podijelim ljepotu, mir i mnogostranost moje vjere. Kad se pruži

Plan za buduću diskusiju sa onima koji su zainteresovani, znanje i razumjevanje na ovu temu je važno. Djelotvorna procedura je da se spomene koncept nečega što je slično drugoj osobi. Neki od primjera pitanja koja bi mogla biti postavljena su:

- >"Da li si ikad razmišljala zašto je Marija (Merjema), Allahov Mir na nju, majka Isaa, alejhisselam, nosila odjeću sličnu muslimanke?"
- >"Zašto se katoličke ženske sestre oblače kako se oblače?"
- >"Da li si znala da u crkvenim pravilima kod Katoličke Crkve i danas postoji pravilo koje naređuje ženama da pokriju glavu kad ulaze u crkvu?"
- >"Da li si pročitala u (Korišćanima) (Biblija, 11:3-10) izreku koju je Paul napisao: 'Svaki čovjek koji žini molitvu ili učenje, sa njegovom glavom pokrivenom, omalovažava njegovu glavu. I svaka žena koja se moli ili učini, sa njenom glavom nepokrivenom, omalovažava njenu glavu - isto je kao da joj je glava obrijana. Ako žena ne pokrije njenu glavu, ona bi trebala onda njenu kosu obrijati, i ako je sramota za ženu da oširi ili obrije njenu kosu onda neka pokrije njenu glavu.'">
- >"Da li si znala da postoje neke hrišćanske klase, kao što su određeni članovi "Ami" i "Menonit", koji zahtjevaju od svojih žena da pokrivaju kose svoje?"
- >"Da li si svjesna da su jevrejski običaji kod žena, kada izađu pred javnost, da nose mahramu preko glave i da neke klase i dan danas to praktikuju?"
- >"Ove diskusije (rasprave) dokazuju određenu činjenicu da pokrivanje glave nije uvedeno sa dolaskom islama, nego je ta naredba bila na mjestu hiljadama godina.">
- >"Ovo može biti jedna jaka i bitna tema kao što je činjenica da Musa alejhisselam, Isa, alejhisselam i Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, jesu poslanici jednoga Boga koji su došli sa istom porukom.">

>Islam je ispravio greške koje su predstavljene u prijašnjim objavljenim porukama od ljudi i započeo poziv planiranim od strane Uzvišenog Allaha. Mi bismo trebali biti ponosni što smo muslimani. Isto bi trebali biti zahvalni za poklon koji je Uzvišeni Allah darovao svakom od nas: Savršena istina islama je naša ključ. Dženneta. Svaka druga je varka jeftanska i slične putanje razaranja. Sa našim poklonom dolazi naravno i odgovornost podjele Istine sa onima koji su manje sretni. Mi smo svi odgovorni za širenje svjetla islama. Hidab je vanjska manifestacija ovoga svjetla koje sjaji oko nas i može biti djelotvorna alatka za ispunjavanje naših obaveza. Mi smo ti koji odlučujemo da li ćemo razviti to svjetlo da bude još svjetlije ili ćemo dopustiti da se ugasi sa našim neozbiljnim i sebičnim planovima.</p><p></p>